

உத்தேச அரசியலமர்ப்பின் பேர்
இந்திய வம்சாவளியினர்
பூறும் நன்மைகள்

உத்தேச அரசியலமைப்பின் மூலம் இந்திய வம்சாவளியினர் பெறும் நன்மைகள்

புதிய அரசியலமைப்புக்கான வரைவு 24.10.1997 ஆம் திங்டி பாராஞ்மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த உத்தேச அரசியலமைப்பின் மூலம் பொதுவாக இலங்கை மக்கள் அனைவரும் பலசிறப்பான நன்மைகளைப் பெறுகின்றனர். ஆசியாவிலேயே மிகச் சிறந்த அடிப்படை உரிமைகளைக் கொண்ட அரசியலமைப்பு என இதைச் சொல்லாம்.

இந்த உத்தேச அரசியலமைப்பின் மூலம் தாங்கள் அடையவுள்ள விசேட நன்மைகள் யாவை என அறிவுதில் இந்திய வம்சாவளியினர் ஆர்வமுடையவர்களாகவுள்ளனர் என்பதால், அவர்கள் அடையவுள்ள சிறப்பான நன்மைகள் பற்றி விளக்கமளிப்பதே இச்சிறு பிரசரத்தின் நோக்கம்.

அரசியலமைப்பின் வரைவு பாராஞ்மன்றத் தெரிவுக் குழுவில் விவாதிக் கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலத் தில் இந்திய வம்சாவளியினரைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் தொழிற்சங்கங்களும் அமைப்புகளும் இலங்கை மன்றக் கல்லூரி மன்றபத்தில் கூடி இம் மக்களின் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்தன. இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ், மலையக மக்கள் முன்னணி உட்பட ஏறக்குறைய எல்லாத் தொழிற்சங்கங்களும் இக் கூட்டத்தில் பங்குபற்றின.

இந்திய வம்சாவளியினரின் முக்கிய பிரச்சினைகளை விரிவாக ஆராய்ந்த பின் சில கூட்டுக் கோரிக்கைகள் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டன. பின்னர் இக்கூட்டுக் கோரிக்கைகள் அரசியலமைப்பு விவகார அமைச்சரிடம் கையளிக்கப்பட்டன.

இக்கூட்டுக் கோரிக்கைகளில் அடங்குகின்றவையான இந்திய

வம்சாவளியினரில் பிரசாவரிமை இல்லாதவர்களுக்குப் பிரசாவரிமை வழங்குதல், பிரதேச நிர்வாகத்தில் தமிழ் மொழியும் இடம் பெறுதல் என்பன உத்தேச அரசியலமைப்பின் மூலம் நிறைவேறுகின்றன.

பிரசாவரிமை மற்றும் மொழியுரிமை தொடர்பாகவும் ஏனைய விடயங்களிலும் உத்தேச அரசியலமைப்பின் மூலம் இந்திய வம்சாவளியினர் பெறும் நன்மைகளை விரிவாகப் பார்ப்போம்.

பிரசாவரிமை.

இந்திய வம்சாவளி மக்களும் ஏனையவர்களைப் போலவே வாக்குரிமை உடையவர்களாக இருந்தனர். 1947ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் ஏனைய மக்களைப் போல அவர்களும் வாக்களித்துத் தங்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைத் தெரிவ செய்தனர்.

கே, குமாரவேல் (கொட்டகல), ஜி.ஆர்.மோத்தா (மஸ்கெலியா), கே. இராசலிங்கம் (நாவலப்பிட்டி), எஸ். எம். பி. சுப்பையா (பதுளை), எஸ். தொண்டமான் (நுவரெலியா), கே.வி. நடராசா (பண்டாரவளை) ம. இராமானுஜம் (அலுத்நுவர) ஆகிய ஏழு தமிழர்கள் அத் தேர்தலில் மலையகத் தொகுதிகளிலிருந்து பாராளுமன்றத்துக்குத் தெரிவ செய்யப்பட்டனர். இவர்கள் இந்திய வம்சாவளியினரின் வாக்குப் பலத்தினால் அவர்களின் பிரதிநிதிகளாகத் தெரிவ செய்யப்பட்டனர். இதைவிடப் பல இடதுசாரி அபேட்சகர் களும் இந்திய வம்சாவளியினரின் வாக்குப் பலத்தினால் வெற்றி பெற்றனர்.

அத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி கூடுதலான தொகுதிகளில் வெற்றியீட்டிய போதிலும் தனித்து அரசாங்கம் அமைப்பதற்கான அறுதிப் பெரும்பான்மையைப் பெறவில்லை. ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு 42 இடங்களும் மற்றையகட்சிகளுக்கு 32 இடங்களும் சுயேச்சைகளுக்கு 21 இடங்களும் அத் தேர்தலில் கிடைத்தன. எதிர்க்கட்சிகளிடையே உடன்பாடு ஏற்படாததால் ஐக்கியதேசியக் கட்சி அரசாங்கம்

அமைத்தது.

இத் தேர்தலில் இந்திய வம்சாவளியினரின் வாக்குகள் பெருமளவில் தங்களுக்கு எதிராகவே பிரயோகிக்கப்பட்டதை உணர்ந்த ஜக்கிய தேசியக் கட்சித் தலைவர்கள் இந்திய வம்சாவளியினரின் வாக்குகளைப் பறிப்பதற்கு முடிவு செய்தனர். இந்திய வம்சாவளியினரைப் பிரசாவரிமை அற்றவர்களாக்கும் ஒரு சட்டத்தையும், அதைத் தொடர்ந்து பிரசாவரிமை இல்லாதோர் தேர்தலில் வாக்களிக்க முடியாது என்ற சட்டத்தையும் பார்களுமன்றத்தில் நிறைவேற்றியதன் மூலம் ஜக்கியதேசியக் கட்சி தனது நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்தது. இவ்விரு சட்டங்களும் இந்திய வம்சாவளியினரின் பிரசாவரிமையையும் வாக்குரிமையையும் பறித்து அவர்களுக்கு நாடற்றோர் என்ற பெயரைக் கொடுத்தது.

அதன் பின், இந்திய வம்சாவளி மக்களின் தொழிற் சங்கங்களும் அரசியல் ஸ்தாபனங்களும் நீண்ட காலமாக நடத்திய போராட்டங்களின் விளைவாக காலத்துக்குக் காலம் கட்டங் கட்டமாகப் பிரசாவரிமையும் வாக்குரிமையும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. எனினும், இன்னும் ஒரு தொகையினர் நாடற்றவர் என்ற அவப் பெயருடன் வாழ்க்கின்றனர். அவர்களுக்குப் பிரசாவரிமை இல்லை. இந்த மக்களின் பிரச்சினையை உத்தேச அரசியலமைப்பு முழுமையாகத் தீர்க்கின்றது.

உத்தேச அரசியலமைப்பின் 52வது சரத்தின் வேது உபபிரிவின்படி, 1960 ஒக்டோபர் 30ந் திகதி முதல் உத்தேச அரசியலமைப்பு செயற் படத் தொடங்கும் திகதி வரை இலங்கையில் நிரந்த ரமாக வசித்து வருகின் றவர்களும் எந்தவொரு நாட்டினதும் பிரசையாக இல்லாதவர்களுமான அனைவரும் இலங்கைப் பிரசைகளாகக் கருதப்படுவர், அதே போல 1964 ஒக்டோபர் 30ந் திகதி எந்த நாட்டின் பிரசையாகவும் இல்லாமல் இலங்கையில் வசித்துவர்களின் பிற்சந்ததியினர் தொடர்ந்தும் இலங்கையில் வசித்துவரும் பட்சத்தில் அவர்களும் பிரசாவரிமை பெறுகின்றனர்.

ஆகவே, இதுவரை பிரசாவுரிமை இல்லாதவர்களான இந்திய வம்சாவளியினர் அனைவரும் புதிய அரசியலமைப்பு ஏற்பாட்டின்படி பிரசாவுரிமை பெறுகின்றனர். *

பிரசாவுரிமை விடயத்தில் இந்திய வம்சாவளியினர் சில நடைமுறைச் சிக்கல்களுக்கு முகங்சொடுக்கும் நிலைமை தற்போது நிலவுகின் றது. அரசாங்க அலுவலகங்களிலும் வேறு பொது நிறுவனங்களிலும் தங்கள் கருமங்களை ஆற்றுவதற்கு அவர்கள் செல்லும் போது, பிரசாவுரிமை உடையவர்கள் என்பதை அத்தாட்சிப்படுத்துவதற்கான ஆவணங்களைச் சமர்ப்பிக்கும்படி சில சந்தர்ப்பங்களில் கேட்கப்படுகின்றார்கள். இந்திய வம்சாவளியினர் மத்தியில் பிரசாவுரிமை இல்லாதவர்களும் இருப்பதனாலேயே இத்தகைய கேள்விகள் எழுகின்றன. எல்லோருக்கும் பிரசாவுரிமை என்ற நிலை ஏற்படும்போது இத்தகைய கேள்விகளுக்கு இடமில்லை. உத்தேச அரசியலமைப்பின் மூலம் இந்திய வம்சாவளியினர் அனைவரும் பிரசாவுரிமை பெறுவதால் பிரசாவுரிமையை அத்தாட்சிப்படுத்தும் ஆவணங்களைச் சமர்ப்பிக்கும்படி கோரும் நிலை உருவாகாது.

அத்தோடு, பிரசைகளுக்கிடையே வம்சாவளிப் பிரசை என்றும் பதிவுப் பிரசை என்றும் அல்லது வேறு ஏதேனும் வகையில் வேறுபாடுகள் இருக்கக்கூடாது என்பதையும், புதிதாகப் பிரசாவுரிமை பெறுவார்கள் உட்பட, எல்லாப் பிரசைகளும் சமத்துவமான உரிமைகளை உடையவர்கள் என்பதையும் உத்தேச அரசியலமைப்பின் 52வது சரத்தின் 2வது உப பிரிவும் 5 வது உப பிரிவும் வலியுறுத்துகின்றன.

மேலும் அடிப்படை உரிமைகள் என்ற அத்தியாயத்தில் 11 வது சரத்தின் 2வது உபபிரிவு இனம், மொழி, மதம் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் மாத்திரமன்றிப் பிரசாவுரிமை பெற்ற விதத்தின் அடிப்படையிலும் பிரசைகளுக்கிடையே பாரபட்சம் காட்டப்படக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்துகின்றது. இவ்வாறான பாரபட்சம் இடம்பெறும்

படசத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர் அல்லது அவரின் சார்பில் வேறொருவர் அல்லது ஒரு அமைப்பு உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்து நிவாரணம் பெறுவதற்கு உத்தேச அரசியலமைப்பின் 30வது சரத்தும் 171வது சரத்தும் வகை செய்கின்றன.

சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், உத்தேச அரசியலமைப்பு இந்திய வம்சாவளி மக்கள் அனைவருக்கும் பிரசாவுரிமை வழங்குவதோடு அவர்கள் எவ்வித பாகுபாடும் இல்லாமல் எல்லோருடனும் சமத்துவமான முறையில் தங்கள் பிரசாவுரிமையை அனுபவிப்பதற்கும் வழி செய்கின்றது. ஜம்பது வருடங்களுக்கு முன் இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்கு முடிவு கட்டுகின்றது.

மொழியுரிமை.

இந்திய வம்சாவளியினர் கணிசமான எண்ணிக்கையில் வாழும் பிரதேசங்களிலுள்ள அரசாங்க மற்றும் உள்ளுராட்சி அலுவலகங்களில் அவர்களது மொழியிலும் ஆவணங்கள் பேணப்படுவதற்குரிய சட்டாந்தியான ஏற்பாடு உத்தேச அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஒரு பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் வாழ்கின்ற சிங்களம், அல்லது தமிழ் மொழியைப் பேசுகின்ற மக்களின் எண்ணிக்கை அப் பிரிவிலுள்ள மொத்தச் சனத் தொகையில் 12.5 வீதமாக அல்லது அதற்குக் கூடுதலாக இருந்தால் அப்பிரதேசத் திலுள்ள தேசிய மற்றும் பிராந்திய அலுவலகங்களிலும் உள்ளுராட்சி அலுவலகங்களிலும் குறித்த மொழியிலும் ஆவணங்கள் பேணப்பட வேண்டும் என உத்தேச அரசியலமைப்பின் 35 வது பிரிவின் 3 வதுடைப் பிரிவு கூறுகின்றது.

இந்த ஏற்பாடு இந்திய வம்சாவளியினருக்கு மிகவும் நன்மை பயக்கக் கூடியது. மனையகத்தில் பல பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளில் இந்திய வம்சாவளியினர் 12.5 வீதத்துக்குக் கூடுதலாக வாழ்கின்றனர்.

உத்தேச அரசியலமைப்பின் படி, இப்பிரதேசங்களிலுள்ள அலுவலகங்களில் ஆவணங்கள் தமிழ் மொழியிலும் பேணப்பட வேண்டும். அவ்வாறு பேணப்படும் போது தமிழ் மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான ஆவணப் பிரதிகளைத் தமிழ் மொழியில் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அத்தோடு, தமிழ் மொழியில் ஆவணங்களைப் பேணுவதற்குத் தமிழ் தெரிந்த உத்தியோகத்தர்கள் தேவையென்பதால் இந்திய வம்சாவளியினர் மத்தியிலுள்ள படித்தவர்கள் வேலை வாய்ப்புப் பெறுவதற்கும் இந்த ஏற்பாடு வழி செய்கின்றது.

பாராளுமன்றத் தெரிவக் குழுவுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பு வரைவில் மேற்படி விகிதாசாரம் 20 வீதமாக இருந்தது. இது 10 வீதமாகக் குறைக்கப்பட வேண்டுமென இந்திய வம்சாவளியினரின் பிரதிநிதிகள் கோரிக்கை விடுத்தனர். இக் கோரிக்கையைக் கவனத்துக்கு எடுத்த அரசாங்கம் இவ்விகிதாசாரத்தை 20 வீதத்திலிருந்து 12.5 வீதமாகக் குறைத்திருக்கின்றது.

இவ்விடயத்தில் தற்போது நடைமுறையிலுள்ள ஏற்பாட்டிற்கும் உத்தேச அரசியலமைப்பின் ஏற்பாட்டுக்குமிடையே பாரிய வேறுபாடு. உண்டு. தற்போது நடைமுறையிலுள்ள ஏற்பாட்டின்படி 20 வீதத்துக்குக் கூடுதலாக வாழும் மக்களின் மொழியில் அரசாங்க அலுவலக ஆவணங்களைப் பேணுவதற்கு இடமிருப்போதிலும் ஜனாதிபதியின் பிரத்தியேக பிரகடனத்தின் பின்னரே அவ்வாறு செய்யலாம். அதாவது. தமிழ் மக்கள் 20 வீதத்துக்கு மேல் வாழும் ஒரு பிரதேசத்தில் ஆவணங்கள் தமிழ் மொழியில் பேணப்பட வேண்டுமானால் ஜனாதிபதி வர்த்தமானி மூலம் அதற்கெனப் பிரத்தியேகமான பிரகடனத்தைச் செய்தல் வேண்டும். உத்தேச அரசியலமைப்பில் இவ்விகிதாசாரம் 12.5 வீதமாகக் குறைக்கப்பட்டிருப்பதோடு அதற்கென ஜனாதிபதியின் பிரத்தியேக பிரகடனம் தேவையில்லை. இது அரசியலமைப்பு வழங்கும் ஒரு உரிமை. இதை விட, நாட்டிலுள்ள சகல அரசாங்கத் தினணக்களங்களுடனும் தமிழ் மொழியில் தொடர்பு கொள்வதற்கும்

தமிழ் மொழியில் பதில் பெறுவதற்கும் உத்தேச அரசியலமைப்பு வகை செய்கின்றது.

மொழியான தொடர்பான மேற்கூறிய ஏற்பாடுகள் நடைமுறையில் அனுசரிக்கப்படாதவிடத்து அத்தகைய உரிமை மீறவுக்கு எதிராக உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்து நிவாரணம் பெறுவதற்கும் உத்தேச அரசியலமைப்பில் இடமுண்டு. 171வது சரத்தின் கீழ் வழக்குத் தொடுக்கலாம்.

அதிகாரப் பரவலாக்கல்.

அதிகாரப் பரவலாக்கல் ஆலோசனைகள் மூவழும் இந்திய வன்சாவளியினர் சில நன்மைகளை அடைகின்றனர்.

உத்தேச பிராந்திய அமைச்சரவை பிராந்திய சபைத் தேர்தலில் ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் கிடைத்த வாக்குகளின் விகிதாசாரப்படி அக் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். இதன்படி, இந்திய வம்சாவளியினரின் பிரதிநிதிகள் அமைச்சரவையில் அங்கம் வகித்துத் தங்களைத் தெரிவ செய்த மக்களின் நன்மைக்காகச் செயற்படுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. இப்போது முதலமைச்சரின் அல்லது ஆளுங்கட்சியின் தயவிலேயே இந்திய வம்சாவளியினரின் பிரதிநிதிகள் மாகாண அமைச்சரவையில் அங்கம் வகிக்கின்றனர்.

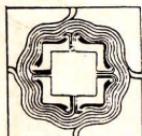
அமையவள்ள பிராந்திய சபையின் அமைச்சரவையில் அவர்கள் அங்கம் வகிப்பது அரசியலமைப்பு ரீதியான உரிமையாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. அரசியலதிகாரத்தில் இந்திய வம்சாவளியினர் நேரடியாகப் பங்குபற்றும் நிலையை இது ஏற்படுத்துகின்றது.

இனப் பிச்சினையின் விளைவாக ஏற்பட்ட இனக் கலவரங்களில் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் மிகுந்த பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாகியுள்ளனர். அதிகாரப் பரவலாக்கல் மூலம் இனப் பிரச்சனை தீரும் பட்சத்தில்

இனக் கலவரங்கள் ஏற்படுவதற்கு இடமில்லை. இனப் பிரச்சினை தொடர்பாக இம் மக்கள் நாளாந்த வாழ்வில் அனுபவிக்கும் வேறு நெருங்கடிகளும் உத்தேச அரசியலமைப்பின் மூலம் இனப்பிரச்சினை தீர்வதால் முடிவுக்கு வருகின்றன.

இந்திய வம்சாவளி மக்கள் பலர் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் இப்போது நிரந்தரமாக வாழ்க்கின்றனர். இனப் பிரச்சினையின் காரணமாக இன்று அவர்கள் அனுபவிக்கும் துண்பங்களும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் ஆலோசனைகளின் மூலம் முடிவுக்கு வருகின்றன.

சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் உத்தேச அரசியலமைப்பு இந்திய வம்சாவளி மக்கள் இலங்கையின் ஏனைய பிரசைகளோடு சமத் துவமானவர்களாக வாழ்வதற்கேற்ற சூழ்நிலையை உருவாக்குகின்றது.

ஆக்கம் : அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் மற்றும் ஆய்வுத் தகவல் நிலையம்,
நீதியமைச்சு
கொழும்பு 12.